

„Növeli, ki elfedi a bajt”

(Illyés Gyula: Bartók)

Ötezer forint. És ami még mögötte van

2009. november 1-jén felhívtam honlapom olvasóinak figyelmét, minden héten és már sokadik alkalommal érdekes közéleti műsorban láthatnak. Most viszont arról kell tájékoztatást adnom, hogy hetek óta nem azt a műsort találják a megadott időben, amit tájékoztatásom alapján keresnének. November 4-én, 11-én és 18-án még adásba kerültünk. November 23-án, két nappal a következő megjelenés előtt a tulajdonos nevében egy titkárnő hívta fel a műsorvezetőt és közölte (helyette), hogy december közepéig szüneteltetik a műsort. Úgy állította be, mintha esetleg még folytatódhatna; talán azért, hogy ne legyen belőle konfliktus. „Kötelezettséget vállalt”, hogy a műsorvezető még karácsony előtt megkapja elmaradt honoráriumát: a hat (!) fellépés után járó és eddig elmaradt 30 ezer forintját.

A Budapest TV és a közvetítő kocsija, ahonnan fellövik a jelet az „új” műholdra

Ötezer forint „fixszel” az ember könnyen viccel?

A címben szereplő ötezer forint *Dr. Martinkó Károly* neves újságíró, író és riporter alkalmankénti gázsija a Budapest Televíziónál és a belőle létrejött Budapest Európa Televíziónál. Nyomorúságos összeg, nem is tudom, hányad része lehet annak, amit a Dr. Martinkó Károlyhoz nem mérhető „sztárok” felmarkolnak naponta.

De mit is beszélek, az ötezer forint is csak *volt* a gázsija, ugyanis egy idő óta egyre ritkábban kapta meg, most meg „szüneteltetik” a műsorát. Talán azért – gondolhatnánk –, hogy ne is reklamálhasson a meg nem kapott ötezer forintok miatt, amit különben minden szereplése után megtett. Alacsony nyugdíja miatt kénytelen volt.

Nem valószínű ugyanakkor, hogy az ötezer forint „megtakarítása” lenne a magyarázat, meg is ismételhették műsorait, de helyette máséval, egy rendőrségi médiafelelőssel teszik ugyanezt: Martinkó Károly műsoridejében. (Elég „szokatlan” még a mai viszonyok között is, hogy egy testület önmaga munkájáról készít műsort egy kereskedelmi televízióban, és az válik kizárólagossá.)

A műsorvezető öt és fél év után el sem búcsúztatott a nézőktől

Az ok tehát csak az lehet, hogy **ne legyen olyan műsor, amilyen Martinkó Károlyé volt az elmúlt hónapokban**. Ahol olyan kérdésekről lehetett beszélni, amilyenekről a mai korlátozott nyilvánosság viszonyai között nem lehet. Ahol azt is bemutatták, amiről másutt úgy tesznek, mintha nem is létezne. Ahol nem virtuális „tényekről”, hanem a való világról volt szó.

A műsort a nézők jól fogadták, megmozgatta őket, amit gyakori betelefonálásaik és azok egyetértő tartalma, kérdéseik is bizonyítottak. (Addig, amíg normál televíziózás folyt: a kábeltévék közvetítették a programokat.) Valószínűsíthető volt és hallomásból erről értesültünk, hogy „másutt” nem volt ilyen pozitív a fogadtatás. Nem örültek az árnyalt, egyben reális képnek. Hogy mennyire nem, az is bizonyítja, hogy később sem váltak türelmesebbé, amikor sokkal kevesebb nézőhöz juthatott el a műsor: akkor szüntették meg.

A barátságatlan indulat fejeződik ki abban is, ahogyan történt a „megállítás”. Annyira nem akarhattak egyetlen folytatást sem, hogy a műsorvezető számára még az elbúcsúzás lehetőségét sem adták meg. A két legutolsó műsor felvételét, amit – mióta nincs kábeltévés vételi lehetőség a fővárosban a Budapest Televízió számára – rendre CD-re szoktak átmásolni, a mai napig nem sikerült megszerezni. Így léptek fel azokkal szemben, akik a Budapest Televízió szorult helyzetében jelenlétükkel a televízió mellett voltak. Nyilván (le)szóltak a szorongatott tulajdonosnak.

„Megállították” a műsort

Dr. Martinkó Károly műsorát 2009. november 23-án november 25-i hatállyal „megállították”. Hasonlóan ahhoz, ahogy a kormányzati negyed beruházásával történt, pontosabban, ahogy a bejelentésben fogalmaztak. Törték is sokan a fejüket 2008-ban, mit is jelenthet ez, és csak arra tudtak kilyukadni, hogy nem lesz kormányzati negyed. Itt is, ott is nem a nagyfőnök, hanem egy-egy megbízott jelentette be a „megállítást”. Nyilván azért, mert itt is és ott is kínos lehetett a bejelentés, ahogy az lehetett volna a folytatás is. A Budapest (Európa) Televíziónál nyilván nem a „költségesség” lehetett az ok, hiszen a műsorvezető alkalmanként ötezer forintot kapott a műsorért. Ha kapott,

mert az utóbbi időben már „nem tudtak”, nyilván nem akartak fizetni. Martinkó Károly minden adás után bement a titkárságra és kérte a pénzét, amit néha siker koronázott, egyszer-egyszer fizettek is, volt olyan is, hogy két alkalmat. Sőt egyszer majdnem ki is fizették a felhalmozódott elmaradást, de aztán mégsem. Azzal „magyarázták”, hogy a szomszédban (a kínainál) tűz volt, ami átterjedt az egyik stúdióra. A műsorvezető pénzét visszatartották. (Vajon mit lehetne belőle a stúdióba venni?)

Miért hívtam fel a műsorra a figyelmet? Körülmények és tartalom

2009. november 1-jén, a kezdőlapon hívtam fel a figyelmet az érdekes közéleti műsorra. Tettem ezt *részben a hátrányos körülményekre* való tekintettel. 1.) *Az egyik* maga a Budapest Televízió, amit hajlamosak a kevésbé színvonalas programokkal azonosítani. Az általánosítás itt is helytelen, hiszen olyan adásai is vannak, amelyeknél nem igazságos ez a sommás vélekedés. De tény, hogy így van elkönyvelve. 2.) *A másik hátrány* a Budapest Televízió veszteségei és az ellene elindult csödeljárás, ami azért is sajnálatos, mert – más műsorpolitikával és marketinggel – feltehetőleg lehetne nyereségesen működtetni. 3.) *A harmadik hátrány* az előbbiből következik: elérhetősége nehézkessé vált: a kábelszolgáltatók abbahagyták a műsor sugárzását, a műholdról is levették, maradt az on-line televíziózás az Internet segítségével, számítógépen. Ami nem igazi tévzés, nem pótolhatja a televíziós készüléket. Ehhez az állapothoz képest valami visszarendeződés ugyan bekövetkezett az elérhetőségben, de ennek mértéke is bizonytalan volt, azt pedig végképp nem lehetett tudni, hogy a nézők a pótlehetőségekkel (más műhold, valamint on-line TV) tudnak-e, illetve hajlandók-e élni. Mindenesetre a korábbi élénk érdeklődéssel szemben egyetlen nézői telefon sem érkezett.

Figyelemfelhívásom *fő oka* viszont **a műsor érdekessége és tartalma** volt: nem közhelyeket és féligazságokat sorolt fel, hanem a háttérre és az okokra, motívumokra összpontosított. Elmondta, amit el szoktak hallgatni, vagy amit általában nem is ismernek. *Illyés Gyula* Bartók című versében ezt így fogalmazta meg: „*növeli, ki elfedi a bajt*”. Márpedig nagy baj van: amúgy is. Nem akkor használunk, ha nem merjük kimondani azt, amit igazságnak tartunk. Akkor pedig különösen nem, ha nem hagyjuk kimondani és megismerni a valóságot.

Az ország mai állapotában vitákra lenne szükség. És munkára. Ezekre kellene összpontosítani és nem a nem tetsző vélemények és a nem tetsző tények mindenáron való kirekesztésére. Ez ugyanis egyszerre alkotmány sértő és káros. Mindannyiunk számára.

Budapest, 2009. december 9.

Dr. Szabadi Béla

Forrás: honlap

<http://www.szabadibela.hu/>